

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 591. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm34117.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Heraf blev da *Væddeløbs-Engen* (Runnymede i Surrey) ei langt fra *Windsor*, hvor Kong *John* underskrev *Magle-Brevet*, et Classisk Sted i den ny Verden, og Man maa ingenlunde troe, at dette Brev var stilet paa at binde Kongens Hænder, som i England er en meget senere Opfindelse, thi hvad det forbyder, er kun saa grove Misbrug af Magten, som ingen skikkelig Konge vilde fristes til, og *den Frihed* i Huus og Hjem, Handel og Vandel, det lovede, var saa aabenbar til Landets Gavn, at den umuelig kunde være til Nogens Skade, som saae paa det. Dette var imidlertid ikke Kong *Johns* Anskuelse, og da han ikke blot bestred *Magle-Brevet* med *Pave-Buller*, men *Baronerne* med *Leie-Tropper*, lærde de snart, hvad det nytter at have "Sort paa Hvidt" for *Friheden* og kaldte tilsidst i Fortvivlelse *Philip August* til Hjelp, som ogsaa med stor Fornøjelse sendte dem sin *Søn Ludvig* til en Konge efter deres Hjerte. Den *Franske Thron-Følger* holdt nu virkelig Indtog i *London*, men da lagde baade Kong *John* og *Pave Innocens* dem meget beleiligt til at døe (1216), thi da saavel den ny *Pave* som *Henrik Konge-Søns* Formyndere var kloge nok til at bekræfte *Magle-Brevet*, blev *Ludvig* snart tilovers og maatte være glad, han slap heelskindet hjem**Robert af Glocesters Rim-Krønike*. Mathæus af *Westminster* A. 14-17. *Lingards Engelske Historie* II. 261-82. *Sismond's Franske* VI. 444-73.. Rigtignok stod *Friheden* allermest Fare under den følgende Regiering, da den herskesyge *Grev Simon af Montfort*, selv en *Franskmand* og *Søn af Albigensernes Skarp-Retter*, opkastede sig til *Borger-Frihedens* og de *Indfødtes* Beskytter mod Kongens *Franske* Yndlinger, thi af saadanne *Folke-Ledere* blive de ægte Tyranner; men ogsaa med *Simon* legede *Lykken*, saa hvad han vandt ved *Lewes* (i *Sussex*), hvor han fangede hele *Konge-Huset*, var Intet imod hvad han Aaret efter (1265) tabte ved *Evesham* (i *Worcestershire*), hvor han faldt**Robert af Glocesters Rim-Krønike*. Mathæus af *Westminster* A. 1258-65. *Lingards Engelske Historie* II. 322-58., og tog naturligviis hverken *Engelsk-Mændenes* fri *Folke-Stemme* eller *Moders-Maal* med sig i *Graven*. Disse to gode Ting, som Gud aabenbar har sammenføiet og Mennesker aldrig maatte adskille, er det imidlertid vi fæste Øie paa, thi havde end *Baronerne* Lyst til at beherske baade *Kongen* og *Folket*, kan vi dog ei beklage, at det mislykkedes, saa det *Engelske Under-Huus* (*The House of commons*), som ligefra *Edvard Langbeens* til vore Dage har givet alt det *Folkelige Mund* og *Mæle*, staaer nødvendig for os som *Frihedens virkelige* i det *Trettende Aarhundrede* vundne *Palladium*. Dette *Under-Parlament* af *Smaa-Herremænd* og *Kjøbstæd-Borgere* sammenkaldtes vist nok hverken dengang eller i de første tre Aarhundreder, som nu, for at give *Riget* og tildeels *Europa* 593Love, thi *Meningen* var kun at tale med dem om *Byrderne*, de skulde bære, og at høre, om de havde Noget at klage, men et *lovgivende* *Under-Huus* (regierende *Undersaatter*) er ogsaa langt fra at være nogen *Herlighed*, det var kun, under *Frihedens Kamp* med herskesyge Konger og en rovgierrig *Adel* af fremmed *Herkomst*, et nødvendigt *Onde*.